

Finansdepartementet

via E-post:
fi.registrator@regeringskansliet.se

2021-07-27

Remissyttrande

Er ref: Fi2022/01627

FF dnr 2022/20

Europeiska kommissionens förslag till rådets direktiv om införandet av ett avdrag för eget kapital och en begränsning av avdrag för räntor i bolagssektorn Europeiska kommissionens förslag om ett nytt direktiv om hållbarhetsrapportering

Det remitterade förslaget i korthet

EU-kommissionen föreslår att skattesubjekt som är skattskyldiga till bolagsskatt ska kunna göra avdrag för fiktiv ränta på en ökning av eget kapital (Debt Equity Bias Reduction Allowance, DEBRA), och att avdragsrätten för negativa räntenetton reduceras med 15 procent, d.v.s. begränsas till 85 procent av nettot. Beräkningen av avdraget för det ökade egna kapitalet ska enligt förslaget beräknas utifrån en ränta motsvarande den tioåriga riskfria räntan för den relevanta valutan, med tillägg av en riskpremie på 1 procent eller, om den skattskyldige är ett litet eller medelstort företag, på 1,5 procent. Avdraget medges under tio beskattningsår, men med ett årligt tak uppgående till 30 procent av årets vinst före räntor, skatt, av- och nedskrivningar (EBITDA). Om det egna kapitalet hos en skattskyldig som har fått göra avdrag för en ökning av det egna kapitalet minskar ska ett belopp beräknat på samma sätt som avdraget vara beskattningsbart under tio beskattningsperioder.

Reglerna ska enligt förslaget tillämpas från och med den 1 januari 2024.

Finansbolagens synpunkter på förslaget

Sverige har en stor andel små- och medelstora företag. För många av dessa är det inte realistiskt med ökat eget kapital från ägarna (även om det i och för sig långsiktigt är positivt att underlätta en ökning av det egna kapitalet). Många företag och deras ägare har haft det besvärligt under pandemin och står nu inför stora kostnadsökningar som inte alltid kan tas ut i form av högre priser. Förutsättningarna att bygga upp eget kapital till belopp av någon avgörande betydelse är därmed inte realistiskt för många svenska små- och medelstora företag de kommande åren. Likväl står även små och medelstora företag inför en historiskt snabb omställning till ökad hållbarhet och digitalisering vilket medför stora investeringsbehov i ny utrustning och teknik för att alls kunna vara kvar på marknaden. Företagen behöver kunna genomföra investeringar även om vinster inte kan väntas i närtid utan först på lång sikt. Situationen talar närmast för att underlätta för företagen att finansiera nödvändiga investeringar i ny grön teknik och utrustning exempelvis genom lättnader för ”grön leasing”.

Timingens att i detta läge öka kostnaderna för extern finansiering inklusive säljstödande finansiering och leasing, som små och medelstora företag redan idag använder i stor utsträckning för att just investera i ny teknik och utrustning, är synnerligen illa vald för svensk del, när vi har så många små och medelstora företag som står inför stora investeringsbehov de kommande åren.

Finansbolagen har tagit del av förslaget och noterar det i den löpande texten anges att finansiella företag undantas. Bland undantagna företag i direktivs artikel 2 nämns dock varken finansiella institut eller försäkringsdistributörer. Föreningen har ett flertal medlemmar som är finansiella institut och något bolag som är försäkringsdistributör (tillståndsplikt trumfar anmälningsplikt) som bedriver s.k. säljstödande finansiering. Något av bolagen är fristående medan flertalet är s.k. captives dvs. dotter/finansbolag som huvudsakligen tillhandahåller säljstödande finansiering för att möjliggöra kunders finansiering av den egna koncernens tjänster eller produkter. I sammanhanget noteras att förutsättningarna för säljstödande finansiering är av särskilt intresse för svenskt vidkommande då Sverige är starkt exportberoende. Förutsättningarna för själstödande finansiering påverkar inte bara den svenska marknaden utan är även en faktor för framgångsrik export.

Finansbolagen finner inte någon motivering till varför finansiella institut och försäkringsdistributörer inte undantas och inte heller någon analys av hur förslaget slår mot nämnda företag eller mot förutsättningarna för säljstödande finansiering i övrigt. Konsekvensbedömning när det gäller själstödande finansiering saknas helt, vilket inte är godtagbart.

Förslaget leder, så vitt kan bedömas, till ökad beskattning (*utebliven rätt till ränteavdrag*) i flera led (s.k. skattekilrar), hos 1) moderbolaget/tresuryfunktionen som lånar upp för dotter/finansbolagets räkning, 2) hos dotter/finansbolaget som lånar av moderbolaget (*som kan ha negativ räntenetto i följd av exempelvis affärsmodell, produktmix [operationell leasing, servicetjänster m.m. som inte ger ränteintäkter], valutakurs- eller ränteändringar*) och 3) hos kunden som lånar eller leasar (*om räntedefinitionen inkluderar finansiell leasing, som i Sverige sedan 2019*) av finansbolaget för att finansiera produkten.

För undantagna finansiella företag inklusive deras dotter/finansbolag uppstår endast beskattning hos kunden (*i form av minskad avdragsrätt*). Det vill säga beskattning upp till tre gånger för egen säljstödande finansiering jämfört beskattning en gång för extern finansiering via exempelvis ett bankägt finansbolag som på motsvarande sätt finansieras via bankens centrala upplåning? Är detta i så fall rimligt/önskvärt för svenskt vidkommande?

Med hänsyn till det bristfälliga underlaget och avsaknaden av relevant konsekvensanalys samt det omotiverade missgynnandet av säljstödande finansiering, som är en betydelsefull finansieringsform hos flera av Sveriges stora industriföretag, avstyrker Finansbolagen det remitterade förslaget.

Stockholm som ovan,

FINANSBOLAGENS FÖRENING

Lars Zacharoff

Per Holmgren